

OPĆI PODACI			
IME I PREZIME	Tena Babić Sesar		
Naziv studija	Poslijediplomski sveučilišni studij Jezikoslovlje		
Matični broj	177		
Odobranje teme za stjecanje doktorata znanosti <i>(staviti križić u polje)</i>	☒ u okviru doktorskog studija	☐ izvan doktorskog studija	☐ po osnovi znanstvenih dostignuća
Ime i prezime majke i/ili oca	Manda i Mato Babić		
Datum i mjesto	20. 11. 1985., Slavonski Brod		
Adresa	Osijek, Vijenac Jakova Gotovca 7		
Telefon / mobitel	098/924-7541		
e-pošta	tbabic@ffos.hr, tebabic@gmail.com		
ŽIVOTOPIS			
Obrazovanje (od novijega k starijem datumu)	Sveučilište Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku – Filozofski fakultet, Poslijediplomski sveučilišni studij Jezikoslovlje 2010. – Sveučilište Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku – Filozofski fakultet, Hrvatski jezik i književnost – Knjižničarstvo, 2004. – 2009.		
Radno iskustvo (od novijega k starijem datumu)	1. lipnja 2011. godine (zaposlena na određeno vrijeme do 31. svibnja 2017. godine) – Sveučilište J. J. Strossmayera u Osijeku, Filozofski fakultet, znanstvena novakinja – asistentica Odsjeka za hrvatski jezik i književnost, Katedre za hrvatsku jezičnu povijest i hrvatsku dijalektologiju. Znanstveni projekt: <i>Slavonski dijalekt</i> (šifra projekta: 122-1222665-3063, glavna istraživačica: prof. dr. sc. Ljiljana Kolenić)		

Popis radova

1. Babić Sesar, Tena. Čovjek snuje, a gramatika odlučuje – osvrt na znanstveni skup Hrvatski jezikoslovac Adolf Bratoljub Klaić. // *Zadarska smotra: časopis za kulturu, znanost i umjetnost* LXIII (2014), 3, str. 314. – 317.
2. Farkaš Brekalo, Loretana; Babić Sesar, Tena. Šime Starčević u kontekstu jezičnih i slovopisnih polemika 19. stoljeća // *Šime Starčević i hrvatska kultura u XIX. stoljeću / Vrcić-Mataija, Sanja; Grahovac-Pražić, Vesna (ur.). Zadar – Gospić: Sveučilište u Zadru, Odjel za nastavničke studije u Gospiću*, 2014. Str. 127. – 136.
3. Babić Sesar, Tena. Izdanje bogato u znanstvenom smislu. // *Zadarska smotra: časopis za kulturu, znanost i umjetnost* LXII (2013), 4, str. 263. – 266.
4. Babić Sesar, Tena. Iz sintakse slavonskoga dijalekta: rečenice. // *Šokačka rič: zbornik radova Znanstvenoga skupa Slavonski dijalekt s međunarodnim sudjelovanjem 11 / Bilić, Anica (ur.). ZAKUD Vinkovci*, 2014. Str. 261. – 284.
5. Lukić, Milica; Babić Sesar, Tena; Blažević Krezić, Vera. Filozofsko-simbolički ustroj glagoljskoga pisma prema formuli božanskoga tetrakisa. // *Lingua Montenegrina, časopis za jezikoslovna, književna i kulturna pitanja* V/2 (2012), 10, str. 23. – 66.
6. Farkaš, Loretana; Babić, Tena. Neumorno traganje po istinama hrvatske jezičke povijesti. // *Lingua Montenegrina: časopis za jezikoslovna, književna i kulturna pitanja* 4 (2011), 7, str. 387. – 409.
7. Babić Sesar, Tena. U Beravci iznimača ima, neka dođe koga to zanima. Govor Beravaca // *Šokačka rič: zbornik radova Znanstvenoga skupa Slavonski dijalekt 10 / Bilić, Anica (ur.). ZAKUD Vinkovci*, 2013. Str. 87. – 102.
8. Farkaš, Loretana; Babić, Tena. Govor Babine Grede // *Šokačka rič: zbornik radova Znanstvenoga skupa Slavonski dijalekt s međunarodnim sudjelovanjem 8 / Bilić, Anica (ur.). Vinkovci: ZAKUD Vinkovci*, 2011. Str. 133. – 154.
9. Farkaš, Loretana; Babić, Tena. Sintaktičke odlike glagolskih oblika u starih slavonskih pisaca // *Šokačka rič: zbornik radova Znanstvenoga skupa Slavonski dijalekt s međunarodnim sudjelovanjem 7 / Bilić, Anica (ur.). Vinkovci: ZAKUD Vinkovci*, 2010. Str. 141. – 166.
10. Babić Sesar, Tena. Frazeologija u govoru Babine Grede // *Šokačka rič: zbornik radova Znanstvenoga skupa Slavonski dijalekt s međunarodnim sudjelovanjem 9 / Bilić, Anica (ur.). Vinkovci: ZAKUD Vinkovci*, 2012. Str. 197. – 219.

<p>Popis aktivnih sudjelovanja na kongresima</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Međunarodni znanstveni skup <i>CLARC 2016: Perspektive jezičnoga planiranja i jezične politike</i> (Rijeka, 3., 4. i 5. lipnja 2016.) • Međunarodni slavistički skup „13. slavistička čitanja“ (Sofija, Bugarska, 21. – 23. travnja 2016.) • <i>Šokačka rič 12</i> (Vinkovci, 14. studenoga 2014.) • <i>6. hrvatski slavistički kongres</i> (Vinkovci – Vukovar, 9. – 13. rujna 2014.) • <i>Šokačka rič 11</i> (Vinkovci, 8. i 9. studenoga 2013.) • <i>Šime Starčević i hrvatska kultura u XIX. stoljeću</i> (Gospić, 7. – 8. prosinca 2012.) • <i>Šokačka rič 10</i> (Vinkovci, 9. i 10. studenoga 2012.) • <i>Šokačka rič 9</i> (Vinkovci, 11. i 12. studenoga 2011.) • <i>Šokačka rič 8</i> (Vinkovci, 12. i 13. studenoga 2010.) • <i>Šokačka rič 7</i> (Vinkovci, 13. i 14. studenoga 2009.)
<p>NASLOV PREDLOŽENE TEME</p>	
<p>Hrvatski</p>	<p>Usporedba čakavskih ikavsko-ekavskih govora Dolinaca u Austriji s govorima slavonskoga dijalekta (genetsko-lingvistički pristup s fonološkoga, morfološkoga i leksičkoga aspekta)</p>
<p>Engleski/njemački</p>	<p>Comparison of the Čakavian Ikavian-Ekavian vernaculars of Dolinac Burgenland Croats in Austria with the vernaculars of the Slavonian dialect (genetic-linguistic approach from the phonological, morphological and lexical aspect)</p>
<p>Jezik na kojem će se pisati disertacija</p>	<p>hrvatski</p>
<p>OBRAZLOŽENJE TEME</p>	

<p>Sažetak na hrvatskom jeziku (maksimalno 1000 znakova s praznim mjestima)</p>	<p>U hrvatskoj je dijalektologiji već početkom 20. stoljeća zamijećena znatna genetska srodnost arhaičnoga štokavskog slavonskog dijalekta i čakavskih idioma. Jedan od prvih dijalektologa koji je upozorio na tu značajnu genetsku srodnost bio je Mate Hraste. U novije vrijeme u tom se pogledu osobito ističu genetsko-lingvistička istraživanja Ive Lukežić. Budući da su čakavski govori u austrijskom Gradišću velikim dijelom opisani zahvaljujući brojnim istraživanjima (npr. Stjepana Ivšića, Gerharda Neweklowskoga, Božidara Finke, Zorke Kinde-Berlaković, Sanje Vulić i dr.), a isto tako i govori slavonskoga dijalekta zahvaljujući ponajprije istraživanjima Stjepana Ivšića, Josipa Hama, Stjepana Sekereša, Božidara Finke, Antuna Šojata, te u novije vrijeme osobito Ljiljane Kolenić, stvoreni su preduvjeti za relevantnu dijalektološku usporedbu tih hrvatskih organskih idioma. Taj tip istraživanja prijeko je potreban jer se i u slavonskom dijalektu, a osobito u čakavskim govorima u Austriji čuvaju brojne zajedničke značajke na svim jezičnim razinama, koje su posebno bile izražene u doba prije velikih migracija Hrvata u 16. stoljeću izazvanih turskim navalama. Istraživanje koje će biti provedeno pri izradbi ovoga doktorskog rada trebalo bi pokazati značajnu genetsko-lingvističku povezanost čakavskoga narječja i arhaičnoga štokavskog slavonskog idioma kao bitnih značajki hrvatskoga jezika u cjelini. Ukazat će se na važnost očuvanja tih jezičnih značajki i u sadašnjoj etapi razvoja hrvatskoga jezika.</p>
<p>Sažetak na engleskom/njemačkom jeziku (maksimalno 1000 znakova s praznim mjestima)</p>	<p>A significant genetic similarity between the archaic Štokavian Slavonian dialect and the Čakavian idioms was observed in Croatian dialectology already in the early 20th century. One of the first dialectologists who drew attention to this significant genetic similarity was Mate Hraste. In recent years, the genetic-linguistic research by Iva Lukežić stands out in particular. The Čakavian vernaculars of Austrian Burgenland have been described in large part owing to a number of studies (e.g. by Stjepan Ivšić, Gerhard Neweklowski, Božidar Finka, Zorka Kinda-Berlaković, Sanja Vulić et al.), as well as the vernaculars of the Slavonian dialect, primarily owing to the research conducted by Stjepan Ivšić, Josip Hamm, Stjepan Sekereš, Božidar Finka, Antun Šojat, and, more recently, Ljiljana Kolenić in particular. The above studies have thus created the preconditions for a relevant dialectological comparison of these Croatian organic idioms. This type of research is essential since both the Slavonian dialect and the Čakavian vernaculars in Austria, in particular, have kept many common features at all linguistic levels, which were particularly pronounced in the era before the great migration of Croats in the 16th century caused by the Turkish invasion. The research to be carried out within the framework of this doctoral thesis should indicate significant genetic and linguistic links between the Čakavian dialect and the archaic Štokavian Slavonian idioms as the essential features of the Croatian language as a whole. It will highlight the importance of preserving these linguistic features at the present stage of development of the Croatian language as well.</p>
<p>Uvod (maksimalno 2000 znakova s praznim mjestima)</p>	
<p>Današnje prostiranje hrvatskih narječja i dijalekata ponajprije je uvjetovano nepovoljnim povijesnim okolnostima i velikim migracijama. Do 80-ih godina 15. stoljeća prostor središnje Hrvatske, između Kupe i Velebita, te od istočnoga dijela Gorskoga kotara do zapadne obale Une, a na jugu do Zrmanje, u cijelosti su nastanjivali Hrvati čakavci ikavsko-ekavskoga dijalekta. Posljednjih desetljeća 15. stoljeća zbog učestalih turskih napada, a osobito nakon Krbavske bitke 1493. i</p>	

Mohačke bitke 1526. počinje veliki egzodus stanovništva s navedenoga područja. Manji krak kreće prema jugozapadu, a veliki prema sjeveru, prema Donjoj Austriji, zapadnoj Ugarskoj i južnoj Moravskoj. Pretpostavlja se da se tijekom 16. stoljeća na navedenom području u dijaspori naselilo više od sto tisuća govornika čakavskoga ikavsko-ekavskog dijalekta. Oni u Donjoj Austriji razmjerno su brzo asimilirani, a oni u južnoj Moravskoj protjerani su između 1945. i 1948. Zapadnougarski su se Hrvati, nakon raspada Austro-Ugarske, Trianonskim sporazumom 1921. našli međusobno odvojeni u trima državama: Austriji (kojoj je pripalo najviše hrvatskih naselja), zapadnoj Mađarskoj i jugozapadnoj Slovačkoj. Veći dio podskupine govornika čakavskoga ikavsko-ekavskog dijalekta koja se naziva Dolinci pripao je Austriji, a manji dio Mađarskoj. U Austriji Dolinci žive u pokrajini Gradišće (njem. Burgenland) i to u Gornjopouljanskom kotaru, koji se naziva po središtu toga kotara – gradiću Gornja Pulja (njem. Oberpullendorf). Gornjopuljanski je kotar smješten u srednjem dijelu Gradišća. Slavonski je dijalekt prije velikih migracija u 16. i 17. stoljeću na zapadu graničio s kajkavštinom kojom se govorilo u zapadnoj Slavoniji. Obuhvaćao je kompaktno područje od južne Mađarske do Posavine. Kao i čakavštinom, tim dijalektom govore isključivo Hrvati. Danas govornici slavnskoga dijalekta u Hrvatskoj žive u slavonskoj Posavini i Podravini, srednjem istočnom dijelu Podravine, Baranji i Srijemu, a izvan Hrvatske u mađarskom dijelu Podravine, Baranje i Bačke, vojvođanskom dijelu Bačke, rumunjskom Banatu i bosanskoj Posavini. Na području Srijema i bosanske Posavine njihov se broj znatno smanjio za vrijeme i nakon Domovinskoga rata. Prema odrazu jata govori slavnskoga dijalekta dijele se u pet skupina (ikavski, ekavski, ikavsko-ekavski, ikavsko-jekavski i govori koji čuvaju praslavenski jat). Govori čakavskoga ikavsko-ekavskog dijalekta (uključujući i one u austrijskom Gradišću) većim su dijelom opisani, također su uspoređivani s govorima starosjedilačkoga stanovništva u krajevima iz kojih potječu njihovi predci, a načelno su dobro istraženi i govori slavnskoga dijalekta. Međutim, u hrvatskoj dijalektologiji nedostaju analize koje bi pokazale u kolikoj je mjeri još uvijek izražena genetsko-lingvistička srodnost između petrificiranih govora čakavskoga ikavsko-ekavskog dijalekta u dijaspori i govora slavnskoga dijalekta.

Pregled dosadašnjih istraživanja (maksimalno 5000 znakova s praznim mjestima)

U povijesti gradišćansko-hrvatsko-hrvatskih veza svoj su interes još u 19. stoljeću za kulturnu baštinu gradišćanskih Hrvata iskazali Fran Kurelac, Franjo Kuhač te Ivan Milčetić, a već su početkom 20. stoljeća u hrvatskoj dijalektologiji utvrđene pretpostavke o genetskoj srodnosti čakavskih idioma i arhaičnoga slavnskoga dijalekta štokavskoga narječja. Jedan od prvih dijalektologa koji se bavio tim pitanjem bio je Mate Hraste koji je u raspravi o bračkoj čakavštini (*Srpski dijalektološki zbornik*, 1940) upozorio na jezičnu genetsku vezu staroštokavskih posavskih i srednjodalmatinskih čakavskih govora.

Danas se tim pitanjima posebno bavi Iva Lukežić genetsko-lingvistički pristupajući istraživanjima hrvatskih organskih idioma (*Prilog raspravi o genezi hrvatskih narječja*, 1996.; *Razvoj i uspostava hrvatskoga jezika u starijim razdobljima*, 1999.; *Zujednička povijest hrvatskih narječja*, 2012.).

Čakavski govori austrijskoga dijela Gradišća, kao i govori slavnskoga dijalekta štokavskoga narječja velikim su dijelom do danas opisani zahvaljujući brojnim istraživanjima, a među mnogim su istraživačima oni koji su svoj znanstveni interes posvetili posebno navedenim dvjema skupinama hrvatskih organskih idioma. Tako među istaknuta djela Stjepana Ivšića valja ubrojiti i ona posvećena slavonskom dijalektu (*Današnji posavski govor*, 1913.; *Šaptinovačko narječje*, 1907.) i ona posvećena čakavskim idiomima izvan domovine (*Hrvatska dijaspora u 16. stoljeću i jezik Hrvata Gradišćanaca*, 1971.). Božidar Finka također je proučavao i čakavske govore (1984.), ali i štokavske govore slavnskoga dijalekta (sa Šojatom, 1975.).

Gerhard Neweklowsky (1978.) i Andrea Zorka Kinda-Berlaković (1987., 2011.) autorima su radova o preseljeničkim hrvatskim govorima, posebno u austrijskom dijelu Gradišća.

Govori slavnskoga dijalekta velikim dijelom opisani su zahvaljujući i istraživanjima J. Hamma (1949.), Stjepana Sekereša (1977.) te u novije vrijeme Ljiljane Kolenić (1996., 1997., 2002., 2007., 2014.), Emine Berbić Kolar (2007., 2008., 2010., 2013., 2014.), Marije Znike (2010.).

Sanja Vulić u svojim je istraživanjima posebnu pozornost posvetila utvrđivanju genetsko-lingvističke srodnosti starinačkih i preseljeničkih čakavskih ikavsko-ekavskih govora (2007., 2008., 2009., 2010., 2014.).

Cilj i hipoteze istraživanja (maksimalno 700 znakova s praznim mjestima)

Cilj je ovoga doktorskog rada dokazati polaznu hipotezu o genetsko-lingvističkoj srodnosti čakavskih govora Dolinaca u Austriji i govora slavonskoga dijalekta, i to na fonološkoj, morfološkoj i leksičkoj razini.

Već je dokazana još uvijek tijesna povezanost govora starinačkoga čakavskog stanovništva u središnjoj Hrvatskoj s govorima Dolinaca u Austriji, a također i genetsko-lingvistička povezanost čakavskih ikavskih i ikavsko-ekavskih govora s govorima slavonskoga dijalekta.

Ovim će se doktorskim radom ta genetsko-lingvistička analiza produbiti i proširiti na organske idiome čakavskoga ikavsko-ekavskog dijalekta u Austriji.

Doktorskim se radom želi pridonijeti i značajnijem kulturnom povezivanju austrijskoga Gradišća i Slavonije putem osvješćivanja spoznaja o srodnostima razmatranih dijalekata. Istraživanjem će biti obuhvaćeno razdoblje od početaka 20. stoljeća do danas.

Korpus i metodologija istraživanja (maksimalno 6500 znakova s praznim mjestima)

Doktorskim će radom biti obuhvaćen vrlo opsežan korpus, to jest svi do sada objavljeni radovi o čakavskim govorima u Austriji, ponajprije o ikavsko-ekavskim, ali i ikavskim, zatim radovi o čakavskim ikavsko-ekavskim govorima starinačkoga stanovništva u središnjoj Hrvatskoj te o temeljno čakavskom govoru Hajmaša u Mađarskoj, a također i svi relevantni opisi govora slavonskoga dijalekta. Tim objavljenim radovima pridružiti će se još i neobjavljena dijalektološka građa koju je pristupnica prikupila osobnim terenskim istraživanjem u Dolnjoj Pulji, Velikom Borištofu i Mjenovu (u srpnju 2014. godine) te neobjavljena i objavljena dijalektološka građa koju je pristupnica prikupila osobnim terenskim istraživanjem u Babinoj Gredi (počevši od 2009. godine), zatim u Beravcima (2012. godine) te u Gundincima, Slavanskom Šamcu i Sikirevcima (s Višnjom Pavičić Takač 2014. godine).

Osobita će pozornost biti posvećena dijalektološkoj građi koja je objavljena u radovima Stjepana Ivšića *Hrvatska dijaspora u 16. stoljeću i jezik Hrvata Gradišćanaca* (1971.), koji se odnose na govore Dolinaca u Austriji.

Razmarat će se i novije promjene u govorima u Gradišću u Austriji i u slavonskom dijalektu te utvrditi jesu li i koliko te promjene utjecale na lingvističko udaljavanje razmatranih idioma.

Očekivani znanstveni doprinos predloženog istraživanja (maksimalno 500 znakova s praznim mjestima)

Očekuje se da će predloženo istraživanje razmatranih čakavskih govora Dolinaca u Austriji i razmatranih slavonskih govora u Slavoniji doprinijeti hrvatskoj filološkoj znanosti uopće, a posebno onim gledištima usko povezanima s poviješću hrvatskoga jezika i hrvatskom dijalektologijom. Rezultati istraživanja trebali bi doprinijeti (re)valorizaciji arhaičnih hrvatskih govora, čakavskih i štokavskih, učvršćivanjem već istaknutih jezičnih vrednota i usustavljanjem novih.

Popis literature (maksimalno 15 referenci)

1. Despot, Loretana. Jezik slavonskih franjevacu (do preporoda). Osijek: Filozofski fakultet, 2005.
2. Finka, Božidar. Na gradišćanskohrvatskim jezičnim stazama. *Suvremena lingvistika* 23(1997), 1/2(43/44), str. 73. – 82.
3. Finka, Božidar; Šojat, Antun. Hrvatski ekavski govori jugozapadno od Vinkovaca. Zagreb, 1975.
4. Hamm, Josip. Štokavština Donje Podravine. Zagreb: JAZU, 1949.
5. Ivšić, Stjepan. Današnji posavski govor. Rad JAZU, knj. 196, str. 124. – 254.; knj. 197, str. 9. – 138. Zagreb, 1913.
6. Ivšić, Stjepan. Hrvatska dijaspora u 16. stoljeću i jezik Hrvata Gradišćanaca / priredio i dijelom obradio B. Finka. U: Izabrana djela iz slavenske akcentuacije – *Gesammelte Schriften zum slavischen Akzent*. Mit einer Einleitung sowie Berichtigungen und Ergänzungen des Verfassers herausgegeben von Christiaan Alphonsus van den Berk, „Slavische Propyläen” br. 96, 1937./1971., str. 723. – 798.
7. Ivšić, Stjepan. Šaptinovačko narječje. Rad JAZU, knj. 168. Zagreb, 1907.
8. Kinda-Berlaković, Andrea Zorka. Govor Velikoga Borištofa, sela u srednjem Gradišću: neobjavljeni diplomski rad. Beč – Zadar: Sveučilište u Zadru – Sveučilište u Zagrebu, Hrvatski

- studiji; Železno: ZIGH, 1987.
9. Kolenić, Ljiljana. Slavonski dijalekt. *Croatica* 27(1997), 45/46, str. 101. – 116.
  10. Neweklowsy, Gerhard. Die Akzent- und Intonationssysteme der [kroatischen] čakavischen Mundarten im Burgenland. Diss. Wien, 1966.
  11. Sekereš, Stjepan. Govor Hrvata u južnoj Baranji. *Hrvatski dijalektološki zbornik* 4(1977), str. 323. – 484.
  12. Vulić, Sanja. O dvjema jezičnim značajkama današnjega gradišćanskohrvatskoga književnoga jezika. *Marulić* 35(2002), 5, str. 868. – 870.
  13. Vulić, Sanja. Milčetić i Hrvati na gradišćanskohrvatskom govornom području. *Zbornik o Ivanu Milčetiću sa znanstvenoga skupa Varaždin – Malinska*, 19. – 20. travnja 2001. Varaždin, 16. studenoga 2001. Zagreb, 2002., str. 261. – 286.
  14. Vulić, Sanja. Utrnuti i umirući čakavski govori oko Körmenda u Mađarskoj. *Riječki filološki dani* 6. Zbornik radova s Međunarodnoga znanstvenoga skupa, ur. Ines Srdoč-Konestra i Silvana Vranić. Rijeka: Filozofski fakultet Sveučilišta, 2006., str. 339. – 356.
  15. Vulić, Sanja. Govor Hrvata u Mađarskoj koji su podrijetlom sa širega ogulinskoga područja. *Modruški zbornik* 1(2007), str. 13. – 51.
  16. Vulić, Sanja. Usporedba gradišćanskohrvatskih govora i govora starinačkoga stanovništva u središnjoj Hrvatskoj. *Hrvatska misao* XII, 1(2008), str. 55. – 64.
  17. Vulić, Sanja. O govoru Turković Sela. *Modruški zbornik* 2(2008), str. 3. – 29.
  18. Vulić, Sanja. Jezik *Modruškoga urbara*. *Čakavska rič* XXXVIII, 1/2(2010), str. 135. – 153.
  19. Vulić, Sanja. Hrvati u Gradišću i zapadnoj Mađarskoj u djelima Mate Ujevića. *Zbornik radova Filozofskog fakulteta u Splitu* 5, 5(2012), str. 175. – 194.
  20. Vulić, Sanja. Modruški govor krajem 20. i početkom 21. stoljeća. *Modruški zbornik*, 8(2014), str. 19. – 56.
  21. Vulić, Sanja; Laco, Gordana. O zaboravljenim i poluzaboravljenim hrvatskim priložima. *Jezik* 62, 5(2015), str. 192. – 200.

IZJAVA

Izjavljujem da nisam prijavio/prijavila temu doktorske disertacije (s istovjetnom temom) ni na jednom drugom sveučilištu.

U Osijeku 28. lipnja 2016.

Potpis

Jena Babić Gesar

Napomena*

Mentorica: izv. prof. dr. sc. Sanja Vulić

Molimo Vas da ispunjeni Obrazac 1 pošaljete u elektroničkom i u tiskanom obliku (potpisan) referentu za doktorski studij u Uredu za studentska pitanja.

*Pod napomenu navesti budućeg mentora